

Τα ελληνικά τραγούδια μιλούν για τις χαρές και τις λύπες της ζωής, τη γέννηση και το θάνατο, τον έρωτα και το πάθος, την ξενιτιά και την επιστροφή, το χωρισμό και την αντάμωση. Εξέλιξη αυτών των τραγουδιών είναι το λαϊκό τραγούδι που τώρα πια με την επέκταση του αστικού τρόπου ζωής δεν μεταδίδεται από τον παππού στον εγγονό όπως παλαιότερα αλλά από τα ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις. Αυτό είναι το τραγούδι που αγάπησε ο λαός μας και που το τραγουδούν οι Έλληνες όλης της γης.

Από τα ρεμπέτικα και τα σμυρνέικα μέχρι τον Τσιτσάνη και τον Παπαϊωάννου, το λαϊκό μας τραγούδι συνεχίζει εκείνη την πανελλήνια πορεία του Δημοτικού μας τραγουδιού και αγαπιέται και τραγουδιέται από όλους μας. Οι μεγάλοι συνθέτες των τελευταίων δεκαετιών όπως ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Μάνος Χατζιδάκις, ο Σταύρος Ξαρχάκος, ο Μάνος Λοΐζος και τόσο άλλοι, μας χάρισαν και εξακολουθούν να μας χαρίζουν αυθεντική και γνήσια ελληνική μουσική που μας ενώνει και μας καθορίζει ως απογόνους του Αριστοτέλη και του Πλάτωνα, του Ηρόκλειτου και του Επίκουρου. Πότε με το βιολί και πότε με το σαντούρι, πότε με το λαούτο και πότε με την κιθάρα, πότε με το κλαρίνο και πότε με το ζουρνά, πότε με το πιάνο και πότε με το ακορντεόν, πότε με το μπουζουκάκι και πότε με το μπαγλαμά, το ελληνικό τραγούδι μέσα από τους αιώνες και με ένα τρόπο μαγικό συνεχίζει να ψιθυρίζει στο αυτί μας εκείνα τα πρώτα, τα αρχαία ακούσματα του αυλού και της άρπας.

Μεταξύ άλλων η Πένυ Κώστα ανέφερε:
“Τα τραγούδια που θα ακούσουμε είναι ένα απάνθισμα με τα πιο γνωστά τραγούδια της νέας ελληνικής παράδοσης όπως αυτή διαμορφώθηκε τον 19ο και 20ο αιώνα. Θα τα ξιδέψουμε νοερά στο χρόνο που έζησαν οι πρόγονοί μας και θα πάρουμε μια γεύση από την παλιά Ελλάδα. Θα είναι σα να βλέπει κανείς από το παράθυρο του ονείρου και να βλέπει με αχνά χρώματα να ζωγραφίζεται μπροστά του η Παράδοση”.

να έχουν σε κάθε κάθισμα εκτός από τα ενημερωτικά φυλλάδια κι από ένα μπουκαλάκι νερό και κουλουράκια.

Γιώργος Μαργιώλης

